

F. t. l. vedr. individuel boligstøtte

oppebåret boligstøtte til den høje leje, og det er derfor ikke rimeligt, at de også kan indkassere hele den tilbagebetalte leje. På den anden side foreslås det, at tilbagebetalingskravet aldrig kan overstige det lejebeløb, som lejeran får tilbagebetalt.

Ad V. Efter forslaget § 1 nr. 32 ændres § 33, således at en indehaver af en andels- eller ejerbolig, som afhænder denne og erhverver en ny andels- eller ejerbolig, kan lade boligydelseslånet overføre til den nye bolig. Hermed lettes pensionisters adgang til at skaffe sig en mere passende bolig. Da gælden efter overførsel fra en ejerbolig til den nye bolig typisk vil få en ringere sikkerhed, foreslås, at der skal betales et ekstraordinært afdrag på 15 pct. ved overførslen af lånet til den nye bolig.

Ad VI. I § 1, nr. 16 og 18 foreslås maksimumsbeløbet for henholdsvis den årlige boligudgift og den årlige boligstøtte ophævet for at alle pensionister – uanset indkomst – skal have mulighed for at bo en ældrebolig af rimelig størrelse til en nettogleje, der er rimelig i forhold til indtægten.

Baggrunden for forslaget er, at lejen i nybyggede ældreboliger selv med støtte i medfør af ældreboligloven visse steder i landet kan antages at blive så høj, at pensionister, der alene råder over folkepensionens grundbeløb og tillæg ikke ville kunne bo disse lejligheder uden at skulle betale mere end 15 pct. af deres indtægt i leje.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ad I. Forslagets nr. 8–13 og nr. 20 (lettelse af pensionisternes samspilsproblemer) vil medføre merudgifter for det offentlige, da der for alle grupper er tale om uændret eller forøget boligydelse.

De samlede merudgifter for det offentlige ved det fuldt gennemførte forslag er skønnet til 150 mill. (i 1988 prisniveau).

Ved en gradvis gennemførelse over 3 år kan det skønsmæssigt antages, at merudgifterne for 1991 vil andrage 50 mill. kr., for 1992 100 mill. kr. og slutte ved den fulde merudgift i 1993.

Statens andel af udgifterne er ca. 115 mill. kr. Kommunernes andel af udgifterne er ca. 35 mill. kr.

De økonomiske konsekvenser for den enkelte boligydelsesmodtager kan illustreres ved et par eksempler, hvor det som *beregningsforudsætning* er antaget, at forslaget er fuldt gennemført i 1988. Minimumsgrænsebeløbet ville i så fald være nedsat i 1988 fra 6.500 kr. til 4.100 kr.

Eksempel 1.

Enlig folkepensionist med 48.000 kr. i indkomst og 15.000 kr. i husleje.

23 Fremsatte lovforslag m.m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Gældende regler

Grænsebeløb 15 pct. af 48.000 kr. = 7.200 kr.
 Boligyldelse 15.000 kr. – 7.200 kr. = 7.800 kr.

Efter fuldt gennemført forslag

Grænsebeløb 10 pct. af 48.000 kr. = 4.800 kr.
 hvilket overstiger det nedsatte minimumsgrænsebeløb på 4.100 kr.
 Boligyldelse 90 pct. x 15.000 kr. – 4.800 kr. = 8.700 kr.
 Stigning i boligydelse = 900 kr.

Hvis minimumsgrænsebeløbet ikke var nedsat ville boligydelsen blive 90 pct. x 15.000 kr. – 6.500 kr. = 7.000 kr., eller et fald på 800 kr. i forhold til gældende regler.

Effekt af huslejeforøgelse (efter fuldt gennemført forslag).

Pensionisten flytter til en bolig med husleje 25.000 kr., og øvrige forhold er uændret:

Grænsebeløb 10 pct. af 48.000 kr. = 4.800 kr.
 Boligyldelse 90 pct. x 25.000 – 4.800 kr. = 17.700 kr.
 Stigning i boligydelse ved 10.000 kr. huslestigning = 9.000 kr.

Eksempel 2.

Folkepensionistægtepar med indkomst 100.000 kr. (social pension + en mindre anden indkomst) og en husleje på 30.000 kr.

Gældende regler

Grænsebeløb 15 pct. af 100.000 kr. = 15.000 kr.
 Boligyldelse 30.000 kr. – 15.000 kr. = 15.000 kr.

Efter fuldt gennemført forslag

Grænsebeløb 10 pct. af 100.000 kr. = 10.000 kr.
 Boligyldelse 90 pct. x 30.000 kr. – 10.000 kr. = 17.000 kr.
 Stigning i boligydelse = 2.000 kr.

Effekt af indkomstfremgang (efter fuldt gennemført forslag).

Husstandens indkomst stiger med 10.000 kr., og øvrige forhold er uændret:

Grænsebeløb 10 pct. af 110.000 kr. = 11.000 kr.
 Boligyldelse 90 pct. x 30.000 kr. – 11.000 kr. = 16.000 kr.
 Fald i boligydelse ved 10.000 kr. ind-